

Incorregibles i Fanàtics

per JOSEP FÀBREGA i POU
Carrer Vallés i Ribot, 43 - Palamós

EN escriure el meu article «Contrastos Edificants», publicat al número 9 d'«Esquerra», amb el sol·l intent de palesar l'exemplar conducta de la Cúria Romana i el Papat, que des del seu lloc omnipotent procuren situar-se, sempre, segons convingui a les seves conveniències personals i als mesquins interessos materials de l'Església Catòlica-romana, malgrat el vernís d'espiritualitat com saben revestir-los, no podia suposar l'enrenou que mogué entre els angelicals redactors del seràfic setmanari olotí «El Deber», tufejants de floridura sagristanesca, fins a l'extrem de cegar-los el cervell, d'obrir-los les aixetes de l'odi i fer-los mancar al vuitè manament de la llei del seu Déu, que al sisè ja hi empasseguen tant com poden, malgrat que com a bons catòlics procuren quan cauen,—i cauen més sovint que no plou—que la caiguda sigui d'amagatotis, per allò de «pecat amagat... etc.»

L'Esperit Sant no ha pas estat amb ells en aquesta ocasió; contràriament no haurien pas comès la planxa monumental de confondre un Fàbrega jove, coratjós i il·lustrat mestre de minyons, a qui odien amb tota la follia de la seva ànima fanàtica i rancuniosa, hermètica a tot ideal progressiu, amb aquest Fàbrega sexagenari, però afortunadament vigorós encara, que per pròpia experiència coneix abastament les martingales de l'Església catòlica i d'alguns dels seus sacerdots, i la migradesa d'esperit dels qui com els redactors d'«El Deber», fills submisos de l'Església, pensen, amb el seu innoble procedir, guanyar la glòria d'un cel imaginari i fantasiós, quan no fan altre cosa que obrir-se, si existís, les portes d'un infern tan imaginari, fantasiós i fals com aquell cel inventat per uns homes experts i astuts per a sometre l'humanitat i dominar-la a través de segles.

Deixant de costat la planxa reconeguda i mal dissimulada, ens cal mantenir íntegre el nostre article «Contrastos Edificants» i sostenir ara i sempre, que tots els tirans i opressors del poble, de totes les edats i totes les èpoques, mereixen acabar tràgicament, com lògicament acabà Dollfus, el victimari dels socialistes vienesos i de les dones, vells i criatures de la capital austriaca, malgrat les lloances dels sagristants d'«El Deber» que ens canten la seva austeritat.

La pietat de l'Església! Quan l'ha tinguda no tractant-se d'homes sotmesos al seu poder? Es que l'articulista d'«El

Deber» ignora l'Història o procura oblidar-la per no recordar els crims comesos en nom d'un Déu i d'una religió? Es que malgrat tot, no segueix l'Església perseguint encara, per vergonya dels temps presents fins a reduir-los a la misèria, els insotmesos a la seva disciplina, quan no són poderosos? Que no fan la majoria dels catòlics per boicotejar els petits comerciants i botiguers que senten repulsió a tanta pantomima catòlico-romana? Quina conducta cristiana observen aquestes dames congregantes amb els desvalguts, a qui donen pomposament un mos de pa a canvi de la seva consciència, oblidant el que digué Jesús: «La mà dreta de Déu ignorar el que dona l'esquerra?». Si tinguessin cor i la consciència lliure d'aquest fanatisme que us pertorba i enterboleix el cervell i us malmet el vostre esperit, senyors d'«El Deber», coneixerien que precisament l'Església catòlico-romana no és qui ha recollit, amb tota la seva excel·litut, les doctrines de Jesús i, malgrat pretenir-ho, ni les predica sempre, ni les practica mai.

Sostenim que Jesús no féu distinció entre els homes. El que féu fou fuetejar amb mà ferma els opressors del poble hebreu, els grans sacerdots i els magnats que el tenien esclavitzat i encadenat al seu omnímode poder, sometent-lo despòticament, en nom de Déu o d'uns Déus, al seu caprici o a la seva brutal voluntat, com fan actualment, encara que més hipocritament i amb menys valentia, els sacerdots i magnats de les preteses religions positives.

Si Jesús tornés, quina feina tindria amb el fuet! Que s'ha fet, Pere, diria al seu deixeble predilecte, d'aquella nostra doctrina de pau i de amor que predicàvem entre els humils, perquè l'aprenguessin i la practiquessin, ensem, els poderosos? Com s'han tornat, Pere, els teus deixebles i successors, que no els conec de maquillats com van? On és aquella humilitat, aquella germanor, aquella justícia, aquell amor, aquella pietat que descalços i amb penúria anàvem predicant pel món?

* * *

Pel que hem pogut llegir aquest darrers dies, entenem que la follia de la gent d'«El Deber» va no solament contra el fraternal amic, el mestre Fàbrega, si que molt accentuadament contra l'Escola única i laica. Enpesos per aquell verí

semblant al que procurava infiltrar al nostra cor juvenívol fa ja més de cinquanta anys en el Seminari de Girona, aquell cèlebre doctor Bech, d'ànima més negra que la sotana que vestia, s'atreveixen a insinuar en la forma apresada en les escoles catòliques, (que d'apuntar injúries hi tenen la mà trencada) que de les escoles laiques, per les idees dels seus professors i les ensenyances que s'hi donen, en surten prematurs criminals. Entenem-nos senyors llufos d'«El Deber». De criminals, malhauradament n'ixen de per tot arreu, o sinó en quines escoles laiques cursaren els seus estudis, els Saballs de la Pera, els Barrancots, els Soliva, els Xics de Sallent, els Bosch de Llers, el Santacruy, capellà d'ofici, i tants i tants altres criminals assassins, que amb un escapulari al pit, un Crist en una mà i una eina de matar a l'altre, en nom d'un Déu i d'una religió feren vessar a dolls la sang i cometeren amb dones i éssers desvalguts els crims més horribles i els actes més repugnants i vergonyosos? El requeté de llavors com el d'ara era nodrit en gran part per seminaristes i congregants, i en les fileres carlines, ahir com avui, hi formen capellans, pretesos ministres de Déu. No poden negar-ho. Es que els seminaris són també escoles laiques?

Jo, antic seminarista de Girona, suposant que no han pas canviat ni les ensenyances, ni les habituds de quan jo hi estudiava, puc afirmar que precisament l'ensenyament de l'odi contra el més lleu liberalisme, és l'assignatura predominant.

Blasmeu, carlinots, disfressats de bones persones, les escoles laiques, que són les úniques que preparen i aduquen els infants, sense pervertir ni emmetzinar el seu esperit, ni carregar-lo amb un llast inútil que pot conduir-los el dia de demà al més tràgic naufragi espiritual. Jo hauria naufragat, segurament, si la lectura de les obres immortals de l'immortal Pi i Margall, per vosaltres bescantat i maleït, no me n'haguessin redimit.

Us dieu catòlics però no sou cristians. Si en fossiu, serieu menys altius i l'odi no us encegaria, fins a fer-vos mancar al que vosaltres hipòcritament en dieu preceptes divins.

Perfumeria Viñeta

Màquines Singer-Taller de calats i brodats
Carrer F. Serra i Ginesta, 1 i 3 - OLOT

Faustí Villegas

Instal·lacions i reparacions elèctriques
Venda de làmpares de totes classes
i preus.

Presó Vella, 7.

OLOT